Living in the realm of miracles #1
Eläminen ihmeiden valtakunnassa osa 1

Hei kaikki,
Ihme määritellään ’yllättäväksi ja tervetulleeksi tapahtumaksi, joka ei ole luonnonlakien tai tieteen keinoin selitettävissä, ja jonka sen vuoksi ajatellaan olevan jumalallista toimintaa.’ Meille ihme tarkoittaa Jumalan läpituloa jälleen kerran. Mutta eikö olisikin mukavaa elää ihmeiden valtakunnassa vuoristoratakokemusten sijaan, jossa huiput ja alamäet seuraavat toisiaan?

Mitä jos eläisimme ihmeestä toiseen niin nopeassa tahdissa, että siitä tulisi meille elämäntapa?

Auktoriteetti, voima
Kreikan sana ihmeelle on 'dunamis', mikä tarkoittaa 'voimaa'. Sana 'dynamiitti' juontuu tästä sanasta, ja on merkitykseltään eri kuin 'auktoriteetti' mikä kreikaksi on 'exousia'. Voimme selittää eron esimerkin kautta siten, että poliisit toimivat lain auktorisoimana ja heidän aseensa on voima, joka toimeenpanee auktoriteetin.

Meillä on auktoriteetti (exousia) käyttää Jeesuksen nimen voimaa (dunamis). Sinulle ei anneta tuon Nimen voimaa käyttöösi, ellei Isä ensin tule Hengen auktoriteetissaan tilanteeseen. Toisin sanoen, voit toistaa 'Jeesuksen nimessä' niin kauan, että kasvosi muuttuvat sinisiksi, mutta mitään ei tapahdu, ellei Isä ensin ole tullut tilanteen auktoriteetiksi. Sekä auktoriteetin, että voiman on oltava läsnä.

Apost.19: 13-17 meille kerrotaan, että seitsemän uskosta osatonta juutalaista yrittivät ajaa pahan hengen ulos käyttäen Jeesuksen nimeä. Henki vastasi heille sanoen: ”Jeesuksen minä tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?” ja paha henki sai miehen hyökkäämään heidän kimppuunsa ja taistelu oli niin kiivas, että ne kaikki seitsemän pakenivat talosta verissään ja alasti. Heillä ei ollut auktoriteettia käyttää Jeesuksen nimeä, joten heillä ei ollut voimaa.

Ei Jumalan voitelua (ilmeistä läsnäoloa) siihen
Kun olin hyvän ystäväni kuolinvuoteella, hänen viime henkäyksessään, hänen vaimonsa alkoi huutaa hänelle ”Jeesuksen nimessä, elä!”, vailla hyötyä, ilman vastausta. Sanoin hänelle “_____, ei ole voitelua hänen herättämisekseen, meidän täytyy antaa hänen mennä.”

Jumalan lapsena hänellä oli valta käyttää tuota nimeä, mutta Pyhä Henki joka tuo voiman, ei ollut mukana hänen kaipuussaan nähdä aviomiehensä nousevan kuolleista. Hengessä oli vain pelkkää tyhjää – ei mitään. Ei ollenkaan toiveessa mukana oloa. Joten siinä tilanteessa Jeesuksen nimi oli voimaton.

Kun Jeesus opettaa Luuk. 5: 17, meille kerrotaan, että “…Herran voima (dunamis) vaikutti, niin että Hän paransi sairaita.” Voima ja Jeesuksen persoona, joka pystyi siten käskeä paranemisen tapahtumaan.

Hänen mielensä saaminen mukaan
Kun olin lyhyellä Meksikon lähetysmatkalla Saltillossa, luoksemme taloon tuli eräänä yönä kaksi naista kysyen voisinko tulla seuraavana aamuna heidän kyläänsä rukoilemaan pienen tytön, Fedran puolesta, joka oli syntymästään kuuro ja kyvytön puhumaan. Pyysin saada hetken rukoilla asiaa ennen kuin tein lopullisen päätöksen. – Minua jännitti heidän odotuksensa ihmeestä.

Istuin huoneen toisella puolella sillä aikaa, kun nainen puhui (espanjaksi) lähetystyöntekijälle, ja pikaisesti kerroin Isälle: ”Isä, en aio laittaa käsiäni tuon tytön päälle, ellet sinä paranna häntä.” Suostun vain, jos sinä sanot minulle, että aiot parantaa hänet." Välittömästi Hän sanoi, "Minä parannan hänet. Mene uskossa."

Sitten jatkoin: "Mutta en ole koskaan tehnyt tätä, mitä minun tulisi tehdä?” Mutta se oli Herra joka vastasi: "Tutki esimerkkejä evankeliumeissa, joissa paransin kuuron, mykän, * tai kuuromykän*." Ja siinä se, keskustelu päättyi. Nousin ja kerroin lähetystyöntekijälle lähteväni. Sinä yönä tutkin näitä muutamia esimerkkejä, joissa Jeesus kohtaa kuuroja ja/tai sellaisia, jotka eivät pystyneet puhumaan (yksi oli sokea mies). Useimmissa tapauksissa kyseessä oli paha henki ja Hän ajoi sen ulos. Mutta yhdessä tapauksessa kyseessä oli yksinkertaisesti parantuminen ^ ja hän laittoi sormensa miehen korviin ja käski niiden aueta. (^Mark 7: 32-35, *9: 17-25, Matthew 9: 32-33, 12:22, Luke 11: 14)

Minulla ei ollut erottelukykyä tietääkseni oliko Fedrassa paha henki, mutta seurasin aina ohjenuoraa ‘jos olet epävarma, aja se ulos’ ('when in doubt, cast it out'), lol, joten ajattelin kattaa kaikki mahdollisuudet. Kun

saavuimme, tytön vanhemmat istuttivat hänet tuoliin, heidän ja muun ison perheen, yhteensä noin kymmenen henkeä, seistessä Fedran takana ja molemmilla puolilla. Meitä oli 11 yhdysvaltalaista, jotka seisoimme heitä vastapäätä. Ja meitä tuijotti yksi, hyvin peloissaan oleva seitsenvuotias, kuuro tyttö, joka ei voinut päästää ääntäkään.

Pyysin lähetystyöntekijää selittämään espanjaksi vanhemmille, mitä aioin tehdä. Sitten astuin eteenpäin, pistin sormeni hänen korviinsa, otin Jeesuksen nimessä valtaani kuuron ja mykän hengen ja käskin tytön tulla terveeksi Jeesuksen nimessä – yhä tietämättä oliko kyseessä paha henki… ja otin sormeni pois. Aluksi Fedra jatkoi vain tuijottamistaan, mutta kokenut sairaanhoitajamme havaitsi muutoksen – hänen silmänsä seurasivat epäröiden aina sitä, joka puhui.

Hoitaja tutki hänet ja sanoi olevansa varma siitä, että hän pystyi kuulemaan, mutta oletti hänen olevan peloissaan, sillä hän ei ollut koskaan aiemmin kuullut ääniä. Hänen vanhempansa katsoivat häntä silmiin ja puhuivat hänelle hellästi: 'Fedra'. Yhtäkkiä kuin salaman iskusta kaikki valkeni hänelle – hän loikkasi ylös ja hänen perheensä alkoi puhumaan hänelle ja halailemaan häntä ja valtava ilo puhkesi tuohon kotiin. Hän hyppäsi syliini ja kävelimme ulos. Juuri oven ulkopuolella hän kuuli linnun viserävän ja välittömästi katsoi suoraan yläpuolella olevaan puuhun. Joku sanoi hänelle espanjaksi “pajaro" (lintu). Heti hän ymmärsi ja alkoi osoittaa puuta kohti. Kun hänelle oli kerrottu mikä lintu oli espanjaksi, hän seuraavaksi osoitti kukkaa ja niin edelleen, hänen imiessään tätä uutta tietoa sienen lailla.

Hän alkoi puhua eräänlaisella epäselvällä espanjalla, matkien miltä sanat kuulostivat, yrittäen saada huulensa ja kielensä muodostamaan sanoja ensi kertaa elämässään.

Kylän lapset ympäröivät meidät ja tarttuivat häneen, joten laskin hänet alas heidän keskelleen, lasten ihmeelliseen sekamelskaan, heidän halaillessaan ja kiljahdellessaan ilosta. Yllättäen yksi lapsi hänen takanaan kutsui 'Fedra', ja hän välittömästi kääntyi ja osoitti tätä lasta. Siitä muodostui peli, lapset hänen ympärillään, koskettamassa häntä, vuorollaan kutsuen häntä nimellä, hänen pyöriessään ympäri osoitellen, kuka tahansa sanoi hänen nimensä.

Sitten hänen katseensa tavoitti vanhan minibussin kylän pyöreällä pölyisellä pihamaalla. Hän työnsi lapset syrjään kuin olisi kulkenut korkean heinän halki työntäen kasvillisuutta edestään ja päästyään heistä, juoksi pakettiautolle. Minä ja muut seurasimme lasten perässä, ja hän alkoi takoa kämmenellään kuskin puoleista ovea… hän sanoi jotain mutta en erottanut mitä. Oli kuitenkin selvää, että hän halusi, että ovi avataan hänelle.

Niin tein, ja hän kiipesi nopeasti kuljettajan paikalle ja alkoi painella voimalla äänitorvea. Ensimmäisestä äänestä hän hypähti korkealle. Aloittaen ja saikähtäneenä lopettaen, peläten mitä mahtoikaan tehdä, sitten kikattaen kuin lapsi jouluaamuna.

Samassa me ymmärsimme: Koko elämänsä hän oli nähnyt autojen ajavan aukiolle kuljettajien painellessa sitä, mikä näytti hänelle vain ohjauspyörältä, nähnyt ihmisten reaktiot tööttäämiseen, ymmärtämättä miksi. Nyt hän tiesi miksi! Hän tööttäsi torvea muutaman minuutin ajan, hyppien ja kiljuen joka tööttäyksellä, kunnes oli saanut tarpeekseen. Sitten hän tuli ulos ja johti lapsiparven muualle kylään. Kaikki lapset seurasivat häntä kiljuen ja huutaen. Hänen vanhempansa vain seisoivat kyynelissä ja imivät kaiken sisäänsä. Se oli hyvä päivä.

Kaikki tämä sanoakseni: Isän täytyi olla siellä, jotta voima pääsi vapautumaan, kun lausuin Jeesuksen nimen. Muutoin mitään ei olisi tapahtunut.

Mitä siksi tahdomme tehdä, on elää Isän seuran ja yhteyden valtakunnassa, jolloin mihin tahansa tilanteeseen joudumme, mikä tahansa yllättää meidät, me voimme tietää hänen ajatuksensa tuosta tilanteesta, koska olemme jo kulkeneet Hänen kanssaan. SITTEN voimme lausua tuon Nimen, ja ihme tapahtuu.

Ja ihmeellä en tarkoita erityisesti parantumisia. Niitäkin, mutta myös huolenpitoa elämästämme, vastauksia päätöksiin, joita meidän on tehtävä ja joihin tarvitsemme viisautta, tilanteita, suosiota ja taloudellista siunausta ja ihmisten suotuisuutta - meidän täytyy tietää mihin Hän on menossa, ja sitten voimme lausua tuon nimen, muita korkeamman. Ja ihme tapahtuu.

Me haluamme elää ihmeiden valtakunnassa, emme vuoristoradassa missä emme koskaan tiedä mitä Hän haluaa ja missä on Hänen huolenpitonsa. Lisää ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn / SH
www.cwowi.org ja meilaa minulle cwowi@aol.com

Living in the Realm of Miracles #2: What "Crucify the Flesh" Really Means
Eläminen ihmeiden valtakunnassa osa 2, Mitä "Ristiinnaulitse liha" todella tarkoittaa

Hei kaikki,
Jopa vasta uskoon tulleena teini-ikäisenä havainnoin kristillistä kulttuuria, joka eli ihmeestä ihmeeseen sen sijaan, että se olisi ollut elämää ihmeiden valtakunnassa.

Monet ikäiseni vaikuttivat olevan kykenemättömiä yksinkertaisesti kulkemaan Isän yhteydessä; heidän hengellinen elämänsä pyöri Hänen viimeksi tekemänsä ihmeen ympärillä ja sen seuraavan ihmeen, jota he tarvitsivat. Siinä välissä he olivat erämaassa, laaksossa, eläen seuraavaa ihmettä varten. He eivät tunteneet häntä yhtä paljon, kuin tiesivät siitä, mitä Hän teki heidän hyväkseen.

Tule minun teilleni ja ajatuksilleni: Jesaja 55: 7-9
"Jumalaton hylätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran luo, niin hän armahtaa ja meidän Jumalamme luo, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta. Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra, sillä niin paljon kuin taivas on maata korkeampi, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne."

Moni saarnaaja ja Raamatun opettaja ovat käyttäneet näitä sanoja korostaakseen seurakunnan kelpaamattomuutta, julistaen kuinka Jumalan tiet ja ajatukset ovat omiamme korkeampia ja siten tavoittamattomissa. Mutta tarkastele lähemmin: Se on itseasiassa kutsu hylkäämään tai jättämään omat tiemme ja ajatuksemme ja palaamaan Hänen luokseen, Hänen teilleen ja ajatuksilleen. Se on kutsu elämään Hänen teidensä ja ajatustensa valtakunnassa. Se ei ole selostus siitä, kuinka korkea ja tavoittamaton Hän on.

Uuden testamentin todellisuus
Yllä oleva Jesajan 55 katkelma nostaa esiin Vanha- ja Uusitestamentillisen ajattelun eron.
Henkilön vaikeudet nähdä kutsu nousta Herran ajatuksiin ja hänen teilleen tuossa katkelmassa indikoivat vain sitä, kuinka heidän mielensä on Vanhatestamentillisen ajattelun läpitunkema. Meidän on hylättävä omat tiemme ja ajatuksemme ja palattava Herran luokse. Se on itse asiassa UT ajattelua. Tässä on Uuden testamentin totuus, joten meidän on mukautettava ajatuksemme tähän:

Paavalin kirje kolossalaisille 1: 26-27 sanoo, meillä on 'Kristus teissä'.
I kirje korinttilaisille 2: 10-16 kertoo meille, että meillä on Kristuksen mieli, ja Pyhä Henki Isää etsimässä puolestamme.
II kirje korinttilaisille 5: 17 kertoo meille kaiken vanhan menneen ja kaiken olevan uutta Kristuksessa, sillä olemme uusi luomus Hänessä.

Paavalin kirje galatalaisille 5: 17-25 kertoo, että voimme jättää lihan teot ja vaeltaa Hengessä – Hänen teillään ja ajatuksissaan.

Meillä ei ole Jeesuksen mieltä – Jeesuksella Ihmisenä on oma mielensä. Meillä on Kristuksen mieli. Jumala. Meissä. Rajoittamaton, kykenevä jakamaan viisauttaan ja tahtoaan joka tilanteessa.

Kirje roomalaisille 10: 6-10 selvittää meille, mitä Uuden Testamentin mukainen ajattelu on. Se ei ole sitä, että meidän täytyy nousta taivaaseen, nähdä Jeesus tuodaksemme Hänet alas meidän tilanteeseemme saadaksemme Häneltä sanan. Eikä se ole sitä, että meidän tulee mennä alas helvettiin tai nähdä jossain upeassa hengellisessä näyssä Jeesuksen nousevan jälleen kuolleista aloittaaksemme alusta.

Ei, uusitestamentillinen ajattelu sanoo, jos sinä sydämessäsi uskot, että Jeesus herätettiin kuolleista ja suullasi tunnustat Hänet Herraksi, niin sinä pelastut. Kristus on nyt sinussa. Mitään enempää ei voi tehdä. Mitään parempaa ei Isä voi tehdä puolestasi – Hän antoi Poikansa, nyt Kristus on sinussa. Se ylittää kaiken.

Sinulla on Kristus sisälläsi – kuinka voit parannella sitä? Kuinka voit lisätä mitään siihen mitä Jeesus teki puolestasi?

Voitko lisätä siihen?
Se, että todella tiedät, myös syvällä sisimmässäsi, että et voi tehdä mitään lisätäksesi tai parantaaksesi Kristusta sisälläsi, on avain ihmeiden valtakunnassa kulkemiseen. Et voi myöskään ottaa pois sitä tosiasiaa, että henkesi on Pyhän Hengen vaikutuksesta luotu uudelleen, olet taivaan valtakunnan kansalainen, Kuninkaan lapsi ja sinulla on Kristus sisälläsi.

Kauttaaltaan Paavalin kirjeissä hän kertoo Kristuksen olevan kaikki, kuten Kirjeessä kolossalaisille 2:16-23:

"Älköön siis kukaan tuomitko teitä syömisen ja juomisen tai jonkin juhlan, uudenkuun tai sapatin vuoksi. Nehän ovat vain varjo siitä, mikä on tulossa, mutta itse todellisuus on Kristuksessa. Älköön teidän voittopalkintoanne riistäkö kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvontaan, on näkyjensä vallassa ja lihallisen mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy Kristukseen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua. Jos te olette Kristuksen kanssa kuolleet maailman alkeisvoimille, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, annatte määrätä itsellenne sääntöjä, kuten 'älä tartu, älä maista, älä kosketa'? Nehän ovat ihmisten käskyjä ja oppeja, ja ne koskevat sellaista, mikä on tarkoitettu käytössä häviämään."

Mitä ristin ottaminen todella merkitsee
Matteuksen evankeliumissa 16: 16-27, Pietari huudahtaa Isältä saamansa ilmoituksen pohjalta: “Sinä olet Kristus, elävän Jumalan poika.” Jae 21 kertoo, että (nyt kun he tiesivät, kuka Hän todella oli) Jeesus alkoi puhua heille tulevasta ristinkuolemastaan, mitä Pietari kiivaasti vastusti.

Jakeessa 23 Jeesus sanoi ystävälleen: ”Väisty tieltäni, Saatana! Sinä olet minulle ansa, sillä sinä et ajattele asiaa Jumalan kannalta vaan ihmisten.”

Kreikan sana ansalle (engl. 'stumbling block') on 'skandalon' joka oli kirjaimellisesti silmukka tai paula, jota käytettiin eläimen pyydystämiseen. Jeesus sanoi Pietarin ajatusten olevan paula, ansa, Hänen saamisekseen pois Isän suunnitelmasta.

Siihen Jeesus vastasi: “Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua...”

‘Itsensä kieltäminen ja ristin ottaminen’ on omien ajatustemme ja suunnitelmiemme kieltäminen elämässämme, Jumalan ajatusten ajattelemisen ja Hänen suunnitelmiensa hyväksi. Se usein sattuu. Kuvio luopua ajatuksistamme ja suunnitelmistamme Hänen ajatustensa ja suunnitelmiensa hyväksi, heikentää sitä mitä haluaisimme sanoa ja ajatella toisista, erityisesti ajatuksia, jotka satuttavat meitä tai tekevät meille vääryyttä.

Hänen ajatuksensa vaikuttavat monimutkaisemmilta, olla hiljaa, kun syytetään, tai vastata ilman syytöstä, vaikka meitä syytettäisiin – se on kiduttavaa. Mutta päivittäinen niiden ajatusten ristiiinnaulitseminen, mitä haluaisimme toisista sanoa, on sitä kieltämistä, mistä Jeesus itse puhuu tässä. Kuoleta ajatuksesi ja rukoile heidän puolestaan. Siunaa heitä, tee hyvää heille – se kuolettaa lihan – se on Hänen tapansa. Hänen ajatuksensa. Nouse niiden tasolle.

Ihmeiden valtakunnassa kulkeminen tarkoittaa ensin halukkuutta luopua omista teistä ja ajatuksista Hänen teidensä ja ajatustensa eduksi – koskien henkilöä, tilannetta, asioita, joita haluaisimme sanoa tai tehdä jollekin. Hänen tapansa toimia ei ole pitää taukoa lihallisista toimintatavoistamme, eikä rakentaa mieleen ‘aseeton vyöhyke’ jota emme ylitä ajatuksissamme; se on vanhojen tapojen ja ajatusten, joilla kohtasimme ihmiset aiemmin, tyhjäksi tekemistä. Käyttäessään ristiinnaulitsemista esimerkkinä, ajatusten nopean mestauksen sijaan, Jeesus ymmärsi kärsimyksen, ennen kuin nämä vanhat tavat ja ajatukset todella kuolevat. Se on asteittainen prosessi, mutta tarpeellinen jos haluamme vaeltaa ihmeiden valtakunnassa…

Ihmeiden valtakunnassa eläminen ensi viikolla, siihen saakka… siunauksin,

John Fenn / SH
www.cwowi.org ja meilaa minulle cwowi@aol.com

Living in the realm of miracles #3, Making the jump
Eläminen ihmeiden valtakunnassa osa 3, uskon hypyn tekeminen

Hei kaikki,
Merkittävin yksittäinen tekijä elämässäni, joka sai minut elämään ihmeiden valtakunnassa, oli ilmoitus 2. Pietarin kirjeessä 1: 3-4:

"Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään." (UT1938)

Jae kertoo, että meille on jo annettu kaikki, mitä tarvitsemme elämään (luonnolliset tarpeet) ja jumalisuuteen (luonteen kasvamiseen Kristuksessa). Se tarkoittaa, etten voi kohdata mitään sellaista tässä elämässä, josta ei olisi jo huolehdittu. Se tarkoittaa myös, että minkä tahansa tunnepuolen, moraalisen tai henkisen haasteen tulen koskaan kohtaamaan, kasvu Kristuksessa on tehty mahdolliseksi.

Sanoma tuli aikana, jolloin elimme kädestä suuhun; kun käänsimme auton ympäri löytääksemme kolikoita tarjotaksemme pojille jotain McDonaldsissa, sähkölaskun eräpäivän häämöttäessä edessäpäin, eikä meillä ollut rahaa sen maksamiseen.

Halusin epätoivoisesti vaihtaa elämän ihmeestä toiseen syvän laakson kautta, elämään jatkuvan huolenpidon alla, missä ihmeellinen ajoitus oli elämäntapa. Eräänä päivänä todella sisäistin tuon jakeen ja tajusin, että mitä tahansa koin elämässä, yllättävääkin, ei koskaan ollut yllätys Hänelle. Sen mukaan oli olemassa huolenpito, jonka Hän oli suunnitellut ja josta oli huolehtinut jo ennen maailman alkua. Minun vain piti saada rauha, pysyä rauhassa, tehdä mitä piti tehdä luonnollisessa, ja antaa Hänen hoitaa loput.

Toinen tekijä
Kirje heprealaisille 10: 32 kytkeytyi tähän ymmärrykseen, että Herra on huolehtinut kaikesta mitä tarvitsen elämään ja Jumalalle elämiseen.

"Muistakaa menneitä päiviä, jolloin te valoon päästyänne kestitte monet kärsimysten aiheuttamat kamppailut."
(Kuningas Jaakon käännös: 'Call to remembrance the former days...')

Jae kehottaa minua muistamaan Jumalan uskollisuuden menneinä päivinä. Se nostaa mieleen, miten vaikeita aikoja ne olivat, mutta kuinka Hän aina antoi apunsa, vaikka viime hetkellä. Se kehotti minua keräämään muistoja ajoista, jolloin kohtasin kriisejä ja sain hänen huolenpitoaan.

Nuo kaksi jaetta muuttivat elämäni, saattaen minut ihmeestä laakson kautta ihmeeseen elämisen sijaan elämään valtakunnassa, jossa ihmeitä tapahtuu joka päivä. Missä näen päivittäin jumalallisen ajoituksen askeleissani. Se on olemassaoloa, kun Isän ajoitusta etsitään, aavistellaan ja odotetaan innolla, kuinka hänen huolenpitonsa käy toteen.

Minulla ei edelleenkään ole suuria summia tililläni. Edelleen minun täytyy löytää päivittäinen elantomme, joka perustuu ihmisten hyväntahtoisuuteen, jota he osoittavat Herralle ja sitten meille kiitollisina siitä, mitä opetan tai kirjoitan tai jaan. Mutta minulla on rauha tietäen, että Herralla on niin pitkä ansioluettelo puoleemme kääntymisessä, ettei hyödytä pelätä tai olla huolissaan. Teen vain mitä pitää luonnollisessa, jatkan puuhiani ja Hän huolehtii – niin luonnollisessa kuin jumalisuudessa.
.
Esimerkki
Raha oli tiukassa ja meidän piti myydä viimeiset viisi lehmäämme. Minun piti vuokrata karjatraileri, jota pystyi vetämään lava-autollamme, johon sain kaikki viisi lastattua. Chris on aina ollut 'apurini' joten nostin hänet kyytiin ja päätin, ettei hän tule poistumaan autosta, joten en ottanut pyörätuolia mukaan auton taka-osaan, vaikka matkaa oli noin 129 kilometriä edestakaisin.

Olimme päässeet 16 kilometriä 64 kilometrin matkasta karjan myyntipaikalle, kun lava-auto sanoi itsensä irti, juuri kun kiihdytin liikennevaloista nelikaistaisella valtatiellä. Rullatessani tien varren pysäkille tunsin hätäännystä, koska en ollut ottanut mukaan Chrisin pyörätuolia ja toisaalta siitä, ettei ollut toista

vetokoukullista autoa, jolla voisi vetää karjalla lastattua traileria, joten ihmettelin mitä voisin tehdä, epävarmana siitä oliko minulla rahaa korjata mitä ikinä olikaan vialla lava-autossa – panikoin, potkin itseäni vihaisena itselleni ja koko tilanteelle – rauhoitin itseni, kasasin ajatukseni ja sanoin:

”Isä. Toinen Pietarin kirje 1:3-4 sanoo, että kaikesta koskien elämää ja jumalisuutta on huolehdittu, joten pyydän, että osoitat huolenpitosi! Missä on huolenpitosi, Isä? Näytä huolenpitosi ja kiitän sinua siitä!”

Juuri silloin vastakkaiseen suuntaan kulkeva lava-auto ajoi yli liikenteen kaistojen välissä olevan nurmialueen, tehden U-käännöksen ja pysähtyen kohdallemme. Nuori mies astui ulos, kysyi, tarvitsisimmeko apua, ja selvittäessäni tilanteen hän sanoi, ”Vien teidät ja lehmänne myyntipaikalle.”

Niinpä irrotimme trailerin, työnsimme lava-autoni pois tieltä ja kannoimme Chrisin yhdessä hänen autonsa etupenkille, kiinnitimme trailerin hänen autoonsa ja ajoimme jäljellä olevat 48 kilometriä myyntipaikalle. Lehmät otettiin trailerista, punnittiin ja sain niistä shekin. Sen jälkeen hän vei meidät kuorma-autojen pesupaikalle, sillä kuten hänelle kerroin, minun oli palautettava traileri puhtaana sinne, mistä olin sen vuokrannut – eikä noita viittä lehmää oltu koulutettu sisäsiisteiksi traileria varten.

Hän suostui tähän kaikkeen, toi meidät takaisin lava-autolle, mistä pystyin sitten soittamaan kotiin. Keskimmäisellä pojallamme, Jasonilla, oli mahdollisuus tulla hakemaan minut ja Chris takaisin kotiin. Mies kieltäytyi ottamasta yhtään rahaa hyvistä teoistaan – Hän oli Isän huolenpidon välikappale, vaikkakin sen perusteella, miten hän puhui ja oli välinpitämätön jakamaani uskoa kohtaan, hän ei vaikuttanut uudestisyntyneeltä.

Mitä enkeli sanoi
Muistin kokemuksen vuosia aiemmin Herran ja ”enkelini” kanssa, kun minulla oli mahdollisuus kysyä enkeliltä: ”Miksi Isä käyttää niin usein pelastumattomia siunatakseen lapsiaan?” Enkeli katsoi minua järkyttyneenä, kuin vastaus olisi pitänyt tietää: ”Että he eivät tule Kuninkaan eteen tyhjin käsin!”

Taakse katsoen oivalsin jälleen Isän hyvyyden, että vaikka henkilö ei koskaan pääsisi taivaaseen, he ovat usein olleet Isän käytössä, jotta heillä olisi jotain hyviä ansioita. Ja jos he myöhemmin tulevat Herran luokse, nuo aiemmin tehdyt hyvät teot lasketaan heidän hyväkseen – että he eivät tule tyhjin käsin Kuninkaan eteen.

Kun joudut pulaan…
Kun joudun tilanteeseen, missä tarvitsen Hänen huolenpitoaan, teen lähestulkoon samoin kuin tuona päivänä: “Isä, missä on apusi? Sanasi sanoo, että olet jo huolehtinut kaikesta, mikä koskee elämää ja jumalisuutta, joten kiitän siitä, että osoitat huolenpitosi!”

Jesaja 55 kutsuu hylkäämään omat ajatuksemme ja tiemme, ja palaamaan Hänen ajatuksilleen ja teilleen. Sen oppiminen itsessään on jo elämänmittainen prosessi. Jokainen asia, joka yllättää meidät, vaatii meitä pysähtymään päätöksenteon paikalle, valitsemaan omiin tuttuihin tapoihin ja ajatuksiin lankeamisen ja uskonaskeleen välillä, ajattelemaan miten Hän ajattelee ja tekemään mitä Hän tekee – elämään ihmeiden valtakunnassa. Hänen huolenpitonsa on siinä, jos me etsimme Häntä noissa tilanteissa.

Osittain teemme tämän muistuttaessamme itseämme hänen teoistaan elämässämme, ja muistaen, että kaikesta on huolehdittu… kenen teitä me seuraamme, kenen ajatuksia ajattelemme?

Seuraava aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn / SH
www.cwowi.org ja meilaa minulle cwowi@aol.com